

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἀναστημένοι ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς Ἀγάπης καὶ ἐν τῇ Ἀγάπῃ

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου, τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

Σήμερα, ὅπως καὶ κάθε Κυριακὴ τοῦ ἐνιαυσίου κύκλου, βιώνουμε τὴν βαθειὰ καὶ ἀνακαινιστικὴ Χαρὰ, ὅτι «Χριστὸς Ἀνέστη»!...

Ἡ Χαρὰ αὐτὴ, ἡ μυστικὴ αὐτὴ εὐφροσύνη, ἡ ὁποία διαποτίζει δυναμικὰ τὴν ὑπαρξί μας, ἀποτελεῖ ἓνα Μυστήριον καὶ ταυτοχρόνως μία ἀπόδειξι ὅτι «Ἀληθῶς Ἀνέστη» ὁ Κύριός μας καὶ Θεός μας.

Ἀναγίθμητοι ἄνθρωποι, διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, εἶχαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν μία προσωπικὴ σχέσι μὲ τὸν Ἀναστημένο Θεάνθρωπο· Τὸν ἔχουν συναντήσῃ καὶ Τὸν ἔχουν ἀκούσει νὰ τοὺς προτρέπῃ· «Χαίρετε!»· «Εἰρήνη ὑμῖν!»· «Μὴ φοβεῖσθε!»· «Ἴδετε τὰς χεῖρας μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι!»¹.

Εἶναι ἐκεῖνοι, μὲ τοὺς ὁποίους «συμπορεύεται» ὁ Χριστὸς μας στὴν ἐπίγεια πορεία τους· εἶναι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων οἱ καρδιές εἶναι «καίόμεναι», δηλαδὴ φλογιζόμεναι, καθὼς πορεύονται μαζί Του καὶ συνομιλοῦν· εἶναι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων «διανοίγονται οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπιγινώσκουν Αὐτὸν» «ἐν τῇ κλάσει τοῦ Ἄρτου»² καὶ τῇ πόσει τοῦ Οἴνου, ἥτοι ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Σώματός Του καὶ τοῦ Αἵματός Του στοῦ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

* * *

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος μας εἶναι ἡ ἀποκάλυψις, ἡ ἐκχυσις καὶ ἡ μετοχὴ μας στοῦ Ἐλεος καὶ τῆς Ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους· στὴν Ἀγάπῃ τὴν ἀπόλυτη καὶ θυσιαστικὴ, διότι ἡ ὄντως Ἀγάπῃ εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μὲ τὴν Θυσία, μὲ τὸν Θάνατο.

Γιατί τιμοῦμε τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ μας; Διότι εἶναι ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ὁ Κύριος καὶ Θεός μας μᾶς ἀγαπᾷ τόσο ἀπόλυτα, τόσο ὀλοκληρωτικά, τόσο ἀνεπιφύλακτα, ὥστε ταυτίζεται μαζί μας, ὑπάρχει, ζῆ καὶ ἀποθνήσκει μαζί μας, ἀντὶ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, κατέρχεται στὸν Ἄδη καὶ στὰ μάτια τοῦ κόσμου φθάνει νὰ φαίνεται ὡς ἓνας Θεὸς ἀνυπόληπτος, ἀδύνατος, παραμερισμένος, ἐγκαταλελειμμένος, ἡττημένος!...

Ἡ δυναμικὴ ἐκχυσις τῆς Ἀγάπῃς αὐτῆς τοῦ Χριστοῦ μας στοῦ Σώμα Του,

τὴν Ἁγία Ἐκκλησία Του, εἶναι ἡ αἰτία τῆς ὑπερφυσικῆς Χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως· ἡ Χαρὰ αὐτὴ βιώνεται ἐν Μυστηρίῳ καὶ ἀποδεικνύει τὴν Ἀνάστασι τοῦ Σωτῆρος μας.

* * *

Μὲ τὸν Θάνατό Του καὶ τὴν Ἀνάστασί Του, ὁ Κύριός μας ἔδωσε τέλος στὸν φρικτὸ Ἄδη καὶ τὴν φρικτὴ Κόλασι τοῦ χωρισμοῦ καὶ τῆς ἀποξενώσεώς μας ἀπὸ τὴν ὄντως Ζωή· ἡ θυσιαστικὴ Ἀγάπη Του ἐγεφύρωσε τὸν Οὐρανὸ καὶ τὴν γῆ, ἔνωσε τὸν Θεὸ μὲ τὸν ἄνθρωπο.

Τοιουτοτρόπως, μᾶς ἀπεκαλύφθη σὲ ὅλη τὴν ἔκτασί του τὸ κεντρικὸ μῆνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι «ὁ θάνατος εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ τὴν ἀγάπη»³.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει: «Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους εὐσπλαγχνοί», «ἐνδύσασθε σπλάγγνα οἰκτιρμοῦ», «γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁμίην εὐωδίας»⁴.

Πρέπει νὰ προσφέρουμε τὴν ἀγάπη μας ὅπως τὴν προσέφερε ὁ Κύριός μας, δηλαδὴ χωρὶς νὰ μᾶς φοβίζει οὔτε αὐτὸς ὁ θάνατος· χωρὶς νὰ διστάζουμε νὰ κατέλθουμε θυσιαστικὰ στὸν ἄδη καὶ τὴν κόλασι τῆς τραγωδίας τοῦ Ἀδελφοῦ μας, τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῶν πόνων του.

Ἡ Χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως θὰ σκηνώσῃ μόνιμα στὶς καρδιές μας μόνο ὅταν περάσωμε μέσα ἀπὸ τὸν Θάνατο, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Ἀγάπη καὶ μᾶς ἱκανώνει «ἵνα τὴν ψυχὴν ἡμῶν θῶμεν ὑπὲρ τῶν φίλων ἡμῶν»⁵.

Σταυρὸς καὶ Ἀνάστασις, Θάνατος καὶ Ἀγάπη!

Μᾶς ὑπενθυμίζουν συνεχῶς, ὅτι ἔχομε κληθῆ νὰ εἴμεθα ἀναστημένοι ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς Ἀγάπης καὶ ἐν τῇ Ἀγάπῃ, ὅπου ἡ ὑπαρξις καὶ ἡ ἀγάπη, ὡς κοινωνία Προσώπων, συμπίπτουν, κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τῆς Κοινωνίας τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ Χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως εἶθε νὰ πλημμυρίζει τὸ εἶναι μας, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ τῶν πολυτίμων εὐχῶν τοῦ θεοσφράγιστου Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὥστε νὰ εἴμεθα μία διαρκῆς προσφορὰ καὶ θυσία τῷ Θεῷ εἰς ὁμίην εὐωδίας πνευματικῆς. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

† Ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2009

Ταπεινὸς εὐχέτης πρὸς τὸν ἀναστηθέντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1. Ματθ. κη' 10· Λουκ. κδ' 36 καὶ 39.

2. Πρὸβλ. Λουκ. κδ' 13-35.

3. Antony Bloom, Στὸ φῶς τῆς Κρίσεως τοῦ Θεοῦ, σελ. 155, ἐκδ. «Ἐν πλῶ», Ἀθήνα 2009.

4. Ἐφεσ. δ' 32, ε' 1-2· Κολασ. γ' 12.

5. Πρὸβλ. Ἰωάν. ιε' 13.